ת"פ 31000/01/13 – מדינת ישראל נגד כפיר כחלון,משה מוריס אמסלם- נמחק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31000-01-13 מדינת ישראל נ' כחלון ואח'
04 נובמבר 2015
לפני כב' השופט שמאי בקר

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. כפיר כחלון 2. משה מוריס אמסלם- נמחק

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד זמנסקי

ב"כ הנאשם 1 עו"ד שדה

הנאשם 1 - בעצמו

<u>גזר דין</u>

הנאשם 1

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, לפיהן ביום 5.4.11, בשעה 02:30 בלילה, לערך, ברחוב החשמונאים בתל אביב, מחוץ למועדון לילה, התגלע ויכוח בין הנאשם וחבריו, לבין ידיד של פלונית, מורן, וחבריה שלה.

מפה לשם, ואולי גם בחסות האלכוהול שלגם הנאשם, ואולי לא רק הוא, התגלגל הויכוח לכדי פסים אלימים ופליליים, לאחר שמורן ניגשה לנאשם וביקשה לומר לו כי כל הויכוח אינו אלא ויכוח סרק.

הנאשם לא התרצה, דרש ממורן כי תסגיר את שמות חבריה, וכאשר היא סירבה, איים עליה שיפוצץ אותה, ובכך עבר עבירת איומים. מיד בהמשך תקף הנאשם את מורן, בכך שאחז בשערות ראשה בחוזקה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

חברתה של מורן, לינוי, צעקה על הנאשם ודרשה ממנו כי יחדל ממעשיו, ואז פנה הנאשם אליה ותקף אותה בנגיחה לפניה. לינוי נחבלה בכך שדיממה מהשפה העליונה.

על כל אלה נותן היום הנאשם את הדין.

אקדים את המאוחר ואומר, כי מדובר באירוע מחודש אפריל 2011, כתב האישום הוגש בינואר 2013, וחשוב לציין, כי מאז ועד היום היו דחיות רבות בתיק, כולן לפתחה של ההגנה, לרבות צו הבאה, ובמקרה אחר אף לא הגיע הנאשם אל הממונה על עבודות השירות, לכאורה מפאת טעות של ההגנה.

מצאתי לפתוח במאמר מוסגר זה, על מנת להסביר כיצד תיק פשוט, ובו הודייה (לאחר שהתיק נקבע להוכחות), נמשך זמן כה רב עד למתן גזר הדין. לציין, כי התביעה לא דיברה בנושא זה, אולם סבורני כי בית המשפט, שתפקידו לפסוק את הדין, בהקדם האפשרי, חייב דין וחשבון לקורא, ולציבור בכלל.

ולאחר הדברים האלה, לגופו של ענין.

על הערכים החברתיים שנפגעו - אין מחלוקת. האלימות הפושה בחברה הישראלית רחוקה מלהיות סוד, ובכלל זה האלימות חסרת הפשר, המיותרת כל כך, המטופשת כל כך, של צעירים ברחבות מועדוני לילה. מדי יום ראשון קמים אנו ומקבלים סיכום של הפצועים, במקרה הטוב, של אותם קרבות סוף שבוע מיותרים כל כך.

זה בדיוק המקרה כאן.

התביעה עמדה על כך כי מדובר באירוע חמור במיוחד, ביחס לאירועים מסוג זה, ואני נכון להסכים עמה, ולו במידת מה, שכן הנאשם כאן אמנם היה תחת השפעת אלכוהול, וברי שאין הדבר מהווה תירוץ (אך בכל זאת הדבר ממתן את החומרה), אולם הוא מצא לתקוף שתי עלמות צעירות, אחת אחרי השניה, כאשר את האחת הוא תוקף במשיכת שערותיה, ואת השניה בנגיחה - לא פחות ! - לפניה.

ניתנת האמת להאמר, כי אני סבור כי תקיפתה של אישה צעירה היא חמורה יותר מתקיפת בריון אחר מחוץ למועדון, מה עוד שנראה, לפי כתב האישום, כי הנאשם אכן חיפש את אותם "עמיתים", מן הצד השני של המתרס.

לסיכום נקודה זו, פשיטא בעיני, שאין הרי תקיפת עלמה צעירה, ועוד תוך משיכה בשערותיה של האחת ונגיחה בפניה של האחרת, כהרי תקיפת עלם צעיר.

המדינה הגבילה עצמה למאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, ועל כן דומני כי אינני זקוק לקביעת מתחם, אולם בכל

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

זאת אומר, כי גם אם מקובל עלי מתחמה של ההגנה, הרי ברי שנוכח הערך החברתי שנפגע, והנסיבות, והתקיפה של שתי גברות גם יחד, כל אלה ממילא מרחיקים את הנאשם מן הרף התחתון של המתחם אליה כיוונה ההגנה.

ומן הכלל אל הפרט: הנאשם נשלח לשירות המבחן, והתסקיר שהונח בפני בית המשפט, הוא תסקיר טוב, חיובי. מסופר בתסקיר על אדם צעיר, ללא עבר פלילי, אשר נישא לא מזמן, אף הפך לאב לתינוק לפני מספר חודשים, בלבד (התסקיר ניתן עוד טרם הלידה), כאשר מאחוריו שירות צבאי מלא, והוא עובד היום לפרנסתו בחברה לעבודות עפר.

אומר כבר עתה, כי שמעתי גם את הנאשם, במילתו האחרונה, מספר על כך שהוא הפך להיות איש משפחה, והמועדונים אינם עוד חלק מחייו. אני נכון להאמין לנאשם, מה עוד שהונח לפני נתון נוסף, מהותי ועיקרי בעיני, והיא העובדה שמאז 2011 ועד היום, לא נפתח לנאשם ולו מב"ד אחד.

נכון אני להניח אפוא, כי האירוע המתואר בכתב האישום, הוא אירוע חריג, יוצא דופן במהלך חייו של הנאשם, ובהתאם צריך גם שיגזר דינו.

עוד לקולא, כאמור - העובדה שהנאשם הוא לא בריון או גברא אלימא, אלא שאת המעשים שעשה, עשה תחת השפעת אלכוהול, והיום - לפני שירות המבחן - הביע בושה וחרטה על התנהגותו ועל הסתבכותו עם החוק.

לא מובנת לי, עם זאת, העדר האמפתיה של הנאשם, כלפי קורבנותיו. אפילו אניח שהטשטוש של האירועים המיוחס לו בתסקיר קשור לאלכוהול אותו צרך, עדיין איני מבין מה לאלכוהול משנת 2011, ולאמפתיה בשנת 2015. על העדר האמפתיה יפצה הנאשם, תרתי משמע, את קורבנותיו, בתשלום כספי.

שירות המבחן כותב כי לדעתו ההליך הפלילי הרתיע את הנאשם, וראינו - לאור גיליון הרישום הפלילי שלו - כי מדובר באמירה אמפירית, וכי הנאשם התבגר ולמד להתמודד עם קשיים וחוויות מתסכלות, באופן שונה.

השירות קובע כי קיימת רמת סיכון נמוכה למעורבות בפעילות אלימה, ואני מקבל תחזית זהירה זו.

לו היה מדובר בתקיפה של בריון אחר, של הנפת אגרוף כלפיו, הייתי שוקל לאמץ את המלצתו מרחיקת הלכת של שירות המבחן, להסתפק בצו של"צ.

אולם, הגם שברור לי כי הנאשם נמצא בתחילת דרכו בחיים, ויש לו משפחה לפרנס, פה נוסף הצטרף למשפחה, והוא צריך חיתולים ואבקות למיניהן, כל אלה ידענו - יקרים מאוד, אני עדיין סבור, שעם כל הצער שבדבר, כי לא ניתן להסתפק בצו של"צ ביחס לתקיפה של שתי עלמות, לא אחת, וכאשר במיוחד מדובר בנגיחה לפניה של גברת צעירה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שליחת נאשם הנוגח בפניה של עלמה צעירה לבצע צו של"צ - מחטיא את מטרת ההליך הפלילי, ושולח מסר סלחני ופייסני מדי כלפי אלימות קשה ומקוממת כגון דא.

אתחשב אפוא בעברו הנקי של הנאשם, בעובדה שככל הנראה לא יחזור עוד על מעשיו, כי כל מעייניו נתונים למשפחתו, אולם כל אלה יבואו לידי ביטוי באורך המאסר, אך לא במהותו.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 ימי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוו"ד הממונה מיום 12.10.15, וזאת החל מיום 6.12.15 בהתאם לחוות הדעת, הנמסרת בזאת להגנה. הסנגור יבהיר לנאשם את חובותיו, היכן להתייצב וכולי, ואילו אני מזהירו כי אם לא יבצע את עבודות השירות כדת וכדין, הרי שאת העונש או יתרתו ירצה מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר למשך 5 חודשים, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם תוך 30 חוד' יבצע עבירות של אלימות כלפי הזולת, לרבות במשפחה.

ג. הנאשם יפצה את מורן (עדת תביעה מספר 9) בסכום של 1000 ₪, ואת לינוי (עדת תביעה מספר 8) בסכום של 2000 ש"ח. הפיצויים ישולמו בששה תשלומים של 500 ₪ כל אחד, החל מיום 1.12.15 וכל ראשון לחודש שלאחריו. תשלום ראשון בן 500 ₪ יחולט מ- 500 ₪ אשר הופקדו במסגרת מ"י 6980-04-11 (מבלי לפגוע בכך שהתשלום הראשון יבוצע ביום 1.12.15 ואילך).

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2500 ₪ שלא לעבור עבירת אלימות משך 36 חוד' מהיום; יסרב לחתום - יאסר למשך יומיים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן, בתודה, ולממונה על עבודות השירות - להפעלה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ב חשוון תשע"ו, 04/11/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר , שופט

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©